

gen. Jeg mener, at loven klart giver mulighed for at dispensere og selvfølgelig også skal gøre det. Hovedreglen er 24 timer, men muligheden er der.

Med hensyn til sagsbehandlingstiden er jeg enig med to af de tidligere ordførere. Det ville da være godt, hvis vi altid kunne klare det endnu hurtigere, men en typisk voldtægtssag er altså efterforskningsmæssigt endnu mere alvorlig eller mere tidskrævende end mange voldsager, og vi må jo ikke gå på kompromis med hverken offerets eller gerningsmandens retssikkerhed.

Konfliktråd kan jeg ikke sige mere om, dem kommer vi tilbage til senere. Vi er store tilhængere af konfliktråd, men i øjeblikket har vi ikke flere penge, end vi har. Det er et spørgsmål om prioritering.

Og så til de to vigtigste, punkt 1 og 2, som jeg betragter som de mest omfattende og mest betydningsfulde. Der er vi enige i, at det skal overvejes, og det kan sandsynligvis også godt ske, at vi ender med at sige ja, men det må kræve en mere gennemgribende undersøgelse. Derfor er vi helt enige i den undersøgelse, justitsministeren nu har bedt Retsplejerådet om, hvor man kigger på norske og svenske erfaringer og kommer frem med fordele og ulemper. Vi vil læse meget nøje, hvad Strafferetsplejeudvalget siger, og normalt følger vi jo deres anbefalinger. Så det er i virkeligheden en positiv afvisning.

Så kan jeg ikke nå mere, kan jeg se på klokken.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu lidt tid tilbage, men ellers skulle jeg høre, om der var nogen kommentarer. Det er der ikke. Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil da godt som den første ordfører efter den konservative ordfører sige, at jeg som forslagsstiller var meget glad for den positive tale, hr. Helge Adam Møller holdt, og jeg ved godt, hvad det vil sige at sidde som ordfører i et regeringsparti og selvfølgelig være i en eller anden form for forpligtelse til at følge den linje, som regeringen har lagt.

Men i samme åndedrag vil jeg så også gerne takke justitsministeren for den svartale, hun kom med til beslutningsforslaget, for jeg synes, det var et overvejende meget positivt svar. Selv om man kan ærgre sig over, at vi skal vente på, at der kommer et udvalgsarbejde, så er det dog

trods alt meget positivt, at udvalgsarbejdet overhovedet bliver sat i gang, og at formålet med det er det samme som det, der gennemsyrrer beslutningsforslaget, nemlig at ofrenes stilling skal styrkes. Det synes jeg i hvert fald at justitsministeren skal have tak for, og jeg kan ikke forestille mig, at der ikke skulle komme noget positivt ud af det her i sidste ende. Det er muligt, at vi ikke får alle forslagene gennemført, men vi er da også glade, hvis nogle af tingene kan blive til dansk lovgivning, og at voldtægtsofrenes stilling dermed kan blive styrket.

Kl. 15.25

Udgangspunktet er som sagt en høring, der blev holdt i efteråret i Retsudvalgets regi, hvor det viste sig, at mange af de erfaringer, der var draget fra både advokatside og fra offerside, viste, at der var ting i det nuværende system, der kunne fungere bedre. Det er på den baggrund, forslaget her er fremsat.

Der er ikke noget som helst mærkeligt i, at vi nævner sådan noget som konfliktråd. Vi ved godt, at det normalt ikke vil være sådan, at offer og gerningsmand har nogen som helst interesse i at møde hinanden efter en ophidset retssag, og måske er der føjet beskyldninger igennem luften. Men der var faktisk et eksempel på den pågældende høring, hvor et offer fortalte om sit møde med gerningsmanden, og hvad det gav af selvtillid og luft og lettelse at kunne skælde ham ud og sige til ham, at det var noget svineri.

Det var nemlig en, som vedkommende kendte, og derfor var det en helt konkret sag, der sagde: Det kan godt lade sig gøre, det kan godt give nogle gode effekter, at man har et konfliktråd, fordi både offer og gerningsmand i virkeligheden fik glæde af mødet derefter. Derfor ønsker vi specielt, at det skal nævnes også som en mulighed for voldtægtssager.

Det, man kunne håbe på, hvis man fik gennemført dette, var, at anmeldelserne kunne komme frem, når det var nødvendigt, og at offeret ikke skulle overveje meget, meget grundigt, om det nu var værd at anmelde denne forbrydelse, fordi ydmygelsen i retssalen og igennem hele retssagen kan være voldsom, og man kan blive udskreget i pressen som en, der selv fuldstændig har været ude om det, og man kan blive nævnt ved sprogets værste gloser. Et af vores mål her må være, at ofre ikke tier med deres anmeldelser, og at gerningsmænd bliver straffet, og at sagen kommer for en dag.

Med den beskrivelse vil jeg håbe, at vi får et positivt udvalgsarbejde om det her forslag.